

Sygn. akt III KZ 53/21

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 15 grudnia 2021 r.

zażalenia skazanego L. K.

na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 22 października 2021 r., sygn. akt WKK (...), o odmowie przyjęcia osobistej kasacji skazanego,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 22 października 2021 r., w sprawie o sygn. akt WKK (...), Przewodniczący Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w (...), na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. odmówił przyjęcia kasacji skazanego L. K. od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 3 marca 2021 r., sygn. akt II AKa (...), albowiem skazany nie uzupełnił braku formalnego poprzez sporządzenie kasacji i podpisanie jej przez adwokata lub radcę prawnego, do czego został wezwany.

Na to zarządzenie zażalenie złożył skazany podnosząc, że wyrok, jaki zapadł przeciwko niemu jest niezgodny z prawem, zaś Sąd dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych i złamał zasadę domniemania niewinności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skarżącego nie zasługiwało na uwzględnienie. Należy stwierdzić, że obowiązek sporządzania i podpisywania kasacji przez fachowego

obrońcę lub pełnomocnika jest to tzw. przymus adwokacko – radcowski. Jego celem jest konieczność spełnienia wysokich wymagań formalnych przez autora kasacji i zapewnienia wysokiego poziomu merytorycznego tego pisma procesowego. Należy też podkreślić, że nawet wyznaczony z urzędu obrońca nie jest zobowiązany do sporządzenia i podpisania kasacji. W wypadku, gdy nie stwierdzi podstaw do wniesienia kasacji, powinien o tym poinformować sąd na piśmie (art. 84 § 3 k.p.k.). W niniejszej sprawie obrońca z urzędu - adwokat M. K. - wywiązał się ze swoich obowiązków w sposób rzetelny – zapoznał się z aktami sprawy, a następnie uzasadnił szczegółowo, dlaczego w jego przekonaniu brak było podstaw do wniesienia kasacji. Opinia o braku podstaw do wniesienia kasacji jest autonomiczną decyzją obrońcy lub pełnomocnika i sąd nie ma instrumentu prawnego do przymuszenia przedstawiciela procesowego do sporządzenia i podpisania kasacji. Obrońca z urzędu w swej decyzji co do istnienia podstaw do wniesienia kasacji zachowuje pełną autonomię, dlatego stanowisko to jest dla sądu wiążące. W Kodeksie postępowania karnego nie ma bowiem przepisu, który upoważniałby sąd do „przymuszenia” obrońcy z urzędu do sporządzenia i wniesienia kasacji, jak i też przepisu, który nakazywałby ustanowić stronie innego obrońcę z urzędu (pełnomocnika) w sytuacji, gdy dotychczasowy obrońca - bądź pełnomocnik - rzetelnie wykonał swój obowiązek, a strona nie zgadza się z tą opinią (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 20 września 2017 r., II KZ 21/17, LEX nr 2376890; z dnia 17 czerwca 1997 r., V KZ 57/97, OSNKW 1997, z. 9 – 10, poz. 82*).

A zatem w niniejszej sprawie pismo wniesione osobiście przez L. K. od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) zatytułowane jako „Kasacja”, nie mogło zostać przyjęte i uznane za taką kasację, skoro ustawa wyraźnie nakazuje w art. 526 § 2 k.p.k., by każda kasacja została sporządzona i podpisana przez obrońcę lub pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.

